

روان‌شناسی تحولی به‌کار بسته

Applied Developmental Psychology

روند تحولی پژوهش‌های روان‌شناختی در زمینه‌های بنیادی و به‌کار بسته و نیازهای جوامع کنونی، توجه بسیاری از متخصصان را به پیگیری زمینه‌های کاربردی‌تر حوزه‌های متمایز روان‌شناسی معطوف ساخته است. حاصل این کوشش‌ها به انتشار مقاله‌های پژوهشی در زمینه‌های روان‌شناسی به‌کار بسته در مجلات علمی منجر شده است. این بخش به چکیده‌هایی برگرفته‌شده از مجله روان‌شناسی تحولی به‌کار بسته، اختصاص یافته است.

Jan Šerek, J., & Macek, P. (2014). Antecedents of political trust in adolescence: Cognitive abilities and perceptions of parents. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 35, 4, 284-293.

پیش زمینه‌های ایجاد اعتماد سیاسی در نوجوانان: توانایی‌های شناختی و ادراک نوجوانان از والدین

این مطالعه طولی به بررسی عوامل مؤثر بر ایجاد اعتماد سیاسی در اواخر دوره نوجوانی پرداخته است. اطلاعات طولی به دست آمده از رده‌های سنی ۱۱، ۱۵ و ۱۷ سال ۱۱۱۶ نوجوان چک با استفاده از مدل معادلات ساختاری مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان دادند توانایی شناختی کلامی بالا در اوایل نوجوانی، سطح بالاتر اعتماد سیاسی را در اواخر دوره نوجوانی پیش‌بینی می‌کند. این اثر از سوی درگیری بیشتر شناختی-سیاسی در خلال نوجوانی قابل تبیین بود و نه ارتباط مثبت نوجوان با منابع قدرت (اولیای مدرسه یا والدین). از سوی دیگر، برخورداری از صمیمیت والدین در اوایل دوره نوجوانی نشانگر اعتماد سیاسی بیشتر در اواخر دوره نوجوانی بود. این یافته‌ها حاکی از آنند که برخی از جوانان براساس توانایی‌ها و تجربه‌های غیرسیاسی اولیه خود، با تردید بیشتری در خصوص موضوعات سیاسی پا به عرصه بزرگسالی می‌نهند. نتایج این پژوهش را می‌توان چنین بیان کرد که سطوح بالاتر تحول‌یافتگی کلامی (در ۱۱ سالگی)، پیش‌بینی‌کننده اعتماد سیاسی بیشتر در اواخر دوره نوجوانی است (در ۱۷ سالگی) و این اثر با چگونگی ارتباط نوجوان با اولیای مدرسه و والدین مرتبط نیست. اعتماد سیاسی با توانایی‌های کلامی ارتباط دارد و نه توانایی‌های غیرکلامی و برخورداری از صمیمیت والدین (در ۱۱ سالگی) میزان بیشتر اعتماد سیاسی را (در ۱۷ سالگی) پیش‌بینی می‌کند.

Baptiste Barbot, B., Hein, S., Luthar, S. S., & Grigorenko, E. L. (2014). Capturing age-group differences and developmental change with the BASC Parent Rating Scales. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 35, 4, 294-303.

به دست آوردن تفاوت گروه سنی و تغییرات تحولی با مقیاس نمره‌دهی والد (BASC)

اندازه‌گیری تفاوت‌های ناشی از گروه سنی و تغییرات درون‌فردی در دوره‌هایی خاص از تحول با استفاده از ابزارهای متناسب با سن (اما غیرموازی) غالباً بحث‌برانگیز بوده است. در این پژوهش نسخه کوتاه نظام ارزیاب رفتاری (رینولدز و کامفاس، ۱۹۹۸) و مقیاس‌های درجه بندی والدین از کودکان (PRS-C) و نوجوانان (PRS-A) که صرفاً دربرگیرنده ماده‌های مشترک مرتبط با اندازه‌گیری ساختارهای اولیه لازم برای مطالعات تحولی بود، مورد استفاده قرار گرفتند. تغییرناپذیری الگوی سه عاملی (برونی‌سازی، درونی‌سازی و مهارت‌های سازشی) در گروه‌های سنی (۱۶۱ مادر به PRS-C و ۲۰۰ مادر به PRS-A پاسخ دادند) و بعد از گذشت زمان (۱۱۵ مادر PRS-C را در زمان پژوهش و پنج سال

بعد تکمیل کردند) اندازه‌گیری شد. نتایج نشان دادند نسخه کوتاه PRS از تغییرناپذیری قابل قبولی برای ارزیابی قاطع تفاوت‌های ناشی از گروه سنی و تغییرات فردی برخوردار است. در حالی که نسخه اصلی PRS صرفاً تغییرناپذیری ضعیفی دارد که به استنباط‌های مخدوش از تحول می‌انجامد. همچنین ضرورت موازی بودن محتوا-آزمون در مطالعات تحولی تأکید شد. به طور خلاصه در این پژوهش این موارد مورد بررسی قرار داده شد: ضرورت بیشترین میزان انطباق محتوا-آزمون در مطالعات به کار بسته تحولی، مقایسه تغییرناپذیری اندازه‌گیری‌های به دست آمده از مقیاس‌های موازی و غیرموازی، برآورد سوگیری‌های ناشی از استفاده از مقیاس‌های غیرموازی برای دو گروه سنی متفاوت و دست آخر آن که صرفاً مقیاس‌های با محتوای موازی از تغییرناپذیری مطلوب در مطالعات تحولی برخوردارند.

Cooper-Vince, CH. E., Chan, P. T., Pincus, D. B., & Comer, J. S. (2014). Paternal autonomy restriction, neighborhood safety, and child anxiety trajectory in community youth. *Journal of Applied Developmental Psychology, 35*, 4, 265-272.

اقتدار والدینی محدودساز، امنیت محله زندگی و مسیر اضطرابی کودک: بررسی جوانان یک محله

بررسی مداخله‌گری والدینی در مادران متعلق به طبقه متوسط و طبقه متوسط بالا نشانگر بروز اضطراب و وخامت آن در کودکان بود. در این پژوهش با استفاده از رگرسیون خطی مقطعی و تحلیل منحنی رشد طولی نهفته، اثرات اصلی و تعاملی اقتدار والدینی محدودساز (AR) و امن بودن محل زندگی (NS) بر مسیر اضطرابی کودک در نمونه‌ای متشکل از ۵۹۶ کودک و پدر ساکن در یک محله، مورد ارزیابی قرار گرفت. تحلیل‌های طولی مشخص ساخت که بالا رفتن سطح AR در شش سالگی با کاهش بیشتر اضطراب در سنین بالاتر کودکی همراه است. تحلیل‌های مقطعی، بیانگر اثرات اصلی NS در خلال دوره کودکی و اثرات تعاملی AR و NS در اوایل دوره کودکی هستند. در حالی که زندگی در محله‌ای امن همراه با سطح پایین AR والدینی، افزایش سطح اضطراب را نشان می‌دهد. همچنین یافته‌ها مشخص ساختند که برای چه کسی و در کجا AR والدینی، اضطراب کودک را در جوانان محل افزایش می‌دهد. به طور خلاصه نکات کلی این پژوهش شامل: استفاده از LGM برای ارزیابی اثر AR و NS بر مسیر اضطراب کودک؛ محاسبه رگرسیون برای تعیین اثرات مقطعی AR و NS بر اضطراب دوره کودکی؛ تجربه سطح بالاتر اضطراب از سوی کودکانی که در محلات ناامن زندگی می‌کنند، اثر تعاملی AR والدینی و NS بر پیش‌بینی اضطراب (صرفاً در اوایل دوره کودکی).

ترجمه زهره صیادپور

گروه روان‌شناسی
دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی
دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب
تهران- ایران

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی